

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inostranstvo razen Amerike: četrletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnica, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Naši rojaki iz Francije in Nemčije na obisku v domovini

Prisrčen sprejem na Jesenicah, na Bledu in v Ljubljani

Trda je borba naših rojakov za kruh v tujini, vendar pa tudi težko življenje ne uniči v njihovih srcih ljubezni do domovine. V torek dopoldne je prišlo okrog 500 naših izseljencev z ženami in otroci iz severno-francoskih revirjev, popoldne pa okrog 300 iz Westfalske in drugih revirjev zapadne Nemčije na 14dnevni obisk v domovino. Obema skupinama je bil pri vходу v državo, na Jesenicah, prirejen prisrčen sprejem, poln iskrene ljubezni, ki je izletnike vidno ganil.

Ze mnogo pred 10. uro v torek je bil natrpan jeseniški kolodvor z domačim občinstvom. Vse je nestrpno pričakovalo vlaka, ki je vozil na obisk domovine

prvo večjo slovensko skupino iz francoskih rudarskih revirjev.

In res. Par minut po 10. se je ustavil na železniškem tiru poseben vlak. Jeseničani in zastopniki iz raznih okoliških krajev so zaorili mogočen pozdrav, jeseniška delavska godba je zaigrala koračnico «Slovenec, Srb in Hrvat», iz oken vagonov pa so v odzdrav mahale žuljave roke naših mož in njihovih svojcev. Za voditeljem transporta g. župnikom Antonom Hafnerjem so izstopili predsedniki in funkcionarji vseh udeleženih organizacij, za njimi pa so se zvrstili ostali izletniki.

Prapore so prinesli s seboj Društvo sv. Barbare Bruay-Artois iz Severne Francije, Društvo sv. Barbare Lens-Lievin, Slovensko rudarsko podporno društvo Merlebach in Bratovščina živnega rožnega venca Lens-Lievin; ta prapor so nosile članice v mičnih društvenih krojih. Duhovni svetnik g. Anton Kastelic je kot prvi pozdravil goste v imenu jeseniške občine in domače župnije, nato pa so govorili še višji izseljenski komisar g. Batagelj za ministrstvo socialne politike, ravnatelj gosp. Fink za bansko upravo, g. Marinček za Delavsko zbornico in g. Josip Gostinčar za Jugoslovansko strokovno zvezo. Posebno prisrčno dobrodošlico je izrekel bratom iz Francije g. Vladimir Kravos v imenu Narodnega izseljenskega odbora in Narodne strokovne zveze, g. Gaser pa v imenu Jeseniške strokovne zveze kovinarjev in končno še njihov bivši izseljenski komisar gosp. dr. Kuhar. Ves ginjen se je zahvalil za tople pozdravne besede vodja izleta g. Anton Hafner. Nato se je zahvalil gosp. Blaž Zupančič, predsednik Jugoslovanske strokovne zveze rudarjev v Franciji. V imenu svojih korporacij so govorili še g. Anton Dolinar, tajnik Zveze jugoslovenskih društev sv. Barbare v severni Franciji, g. Franc Hren, predsednik Slovenskega delavskega društva v Aumetzu, in g. Kolenc, predsednik društev sv. Barbare, ki je na koncu pozdravil jugoslovenskega vladarja ter mu zaklical: Zdravo! Vsi prisotni so se odzvali z burnimi klici kralju Aleksandru.

Zatem so pridne jeseniške gospe in gospodične ponudile od dolge vožnje utrujenim potnikom domačo zakusko.

Skupno je dopotovalo 220 rudarjev, 165 žena in deklet ter okrog 100 otrok. «Takega sprejema nismo pričakovali», so splošno zatrjevali. «Spoznali smo, da domovina ni pozabila svojih sinov, ki se pehajo za kruhom v tujini.»

Kmalu je prišel čas odhoda. Vlak je krenil med glasnim vzklikanjem in igranjem godbe proti Otočam, kjer je vsa družba izstopila in

odšla peš na Brezje,

da se priporoči Materi božji za nadaljnje varstvo. Popoldne je njihov poseben vlak nadaljeval vožnjo

proti Ljubljani, kjer jim je bil prirejen prisrčen sprejem z godbo na čelu.

Gostje so posedli na vrt kolodvorske restavracije, kjer jih je pogostila ljubljanska mestna občina, vmes pa je prav pridno igrala železničarska godba.

Nekaj ur za našimi «Francozi» so prispeli na Jesenice

naši rudarji iz Westfalskega.

K njihovu sprejemu so se pričeli zbirati predstavniki oblastev in organizacij na kolodvoru že pred 15. uro. Prav častno so bili zastopani zlasti jeseniški zavedni delavci na čelu s starim borceem g. Ravnikom in z zastavo NSZ, nadalje člani Sokola in drugi. Prišla je tudi šolska deca s polnimi naročji cvetja. Iz Ljubljane so se k sprejemu pripeljali predsednik Narodnega izseljenskega odbora ravnatelj OUZD dr. Joža Bohinjec, tajnik izseljenskega odbora in NSZ g. Kravos, bivši minister g. Gostinčar ter zastopniki tiska. V lepem številu so se pridružili mnogoštevilnim predstavnikom tudi domači in okoliški duhovniki z duhovnim svetnikom g. Kalanom, ki se mudi te dni na oddihu v Gorjah.

Ko se je približal okrog 15:30 vlak, so orožniki in železniški organi vzorno obdržali red številne množice. Ob uvozu dolgega vlaka, kateremu je bilo priključenih sedem lepo okrašenih vagonov, so gromko zadoneli akordi pozdravne melodije, ki jo je zaigrala jeseniška delavska godba, vmes pa so se burno pomešali pozdravi došlecev in vse družbe, zbrane na peronu.

Istopili so zastopniki društev, predsedniki in odborniki: jugoslovenskega izseljenskega odbora za Nemčijo, slovenskih katoliških društev sv. Barbare, jugoslovenskih delavskih in podpornih društev.

V svoji sredi smo z veseljem pozdravili naše preizkušene delavske voditelje

g. Pavla Bolha iz Essen-Stoppenberga, g. Ivan Lindiča iz Merkbecha, g. Viktorja Lindiča iz Essena, g. Koncilijo iz Gelsenkirchna, g. Hriberška iz Suderwicha, g. Breznikarja iz Hochheide, g. Ramšaka iz Schonebecka, g. Babiča iz Hochheide, g. Ropreta iz Martena, gosp. Tepeža iz Dorstena, g. Privška iz Dorstfelda, g. Kužnika iz Botropa, g. Baloha iz Stonenberga, gosp. Mlakarja iz Reklingshausna in druge.

Ko se je pozdravno vzklikanje poleglo, je drage goste prvi pozdravil jeseniški župnik g. Kastelic v imenu Jesenic; višji komisar g. Batagelj jih je pozdravil v imenu ministra socialne politike, nato pa g. dr. Jože Bohinjec, ki je izvajal med drugim:

«Ko ste skozi temo Karavanškega predora pridrveli na svobodna tla naše drage domovine, so Vam srca utripala v veselju, da Vam je po dneh trpljenja in skrbi v temnih rudnikih tujine usojeno, da pridete zdravi in srečni v domovino, ki je in hoče ostati Vaša mati.

Kakor Vam srca veselo utripajo, ko stopate na rodna tla, tako Vam želim, da bi Vam vedno utripala tudi v tujini ob spominu na dni, preživete med nami, ob zavesti, da Vas domovina noče pozabiti.

Dolga je bila borba za doseg socialno-političnih ugodnosti v Nemčiji; sedaj je cilj vsaj delno dosežen. Bodi prisrčna zahvala vsem, ki so v to polagali svoj trud. V prvi vrsti je bil to pokojni dr. Žerjav. (Glasni klici: Slava mu!) Mnogo je bilo zamujenega v pogledu skrbstva za izseljence, vendar pa v naši državi veje pod krepkim vodstvom našega kralja zdaj nov duh, ki ima za cilj samo dobro naroda. Ta duh dela krepko tudi na socialno-političnih zakonih in na zaščiti vas izseljencev, ki ste neprecenljive vrednosti za domovino. Vedite, da je Jugoslavija na potu socialnega in gospodarskega napredka. Dr. Bohinjec je zaključil svoj govor: «Bodite zdravi in zadovoljni med nami. Videli boste, kako domovina na vseh poljih javnega življenja lepo napreduje. S to zavestjo boste zopet odhajali v tujino. In kadar Vam bodo tam daleč iz temnih rovov uha-jale misli k nam, vem, da bodo Vaše besede izvenele v klic: Zivela Jugoslavija! Zivel naš kralj!»

Trikratni Zivio je zaoril po peronu. Ljudje so si brisali solze, godba pa je zaigrala državno himno. Nato so izpregovorili še gosp. Gostinčar, g. Kravos, g. Gaser in stari borec za delavske pravice g. Ravnik z Jesenic.

G. Pavel Bolha, podpredsednik Izseljenskega odbora, se je zahvalil za srce segajoči sprejem. Ob prisrčnem slovesu je nadaljeval vlak vožnjo proti kraljevskemu Bledu, del gostov pa je krenil z brzovlakom proti Ljubljani.

Izletniki westfalske skupine so se ob 17.

pripeljali na Bled,

kjer jih je sprejel in pozdravil župan g. Rus. Ob krasnem vremenu se jim je nudil najlepši razgled na blejsko pokrajino. S pripravljenimi avtomobili so se po sprejemu na kolodvoru odpeljali v hotele, kjer so bila že rezervirana prenočišča. Po kratkem odmoru so se zopet zbrali ob jezeru in se odpeljali z ladjicami preko jezera do zdraviliškega parka. V večernem vrvenju letošnjih gostov, ki jih je na Bledu še vedno mnogo, se je splošno opazilo kretanje naših skromnih, a vendar samozavestnih izseljencev. Nekaj izletnikov, predvsem mala skupina Nemcev, ki so prišli z našimi ljudmi, pa se je vrgla v objem Blejskega jezera. Proti 20. so se zbrali izletniki na prostornem vrtu Zdraviliškega doma k skupni večerji. Navzlic utrujenosti po dolgem potovanju se je

najposobnejših gospodarskih politikov, kar jih je danes na svetu, poskuša sicer omiliti gospodarsko krizo z raznimi ukrepi, vendar pa mu to ne gre nič kaj izpod rok.

Na turško-perzijski mejl se bijejo Turki in Kurdi in pravi vojni,

ki sicer ni bila napovedana. Kurdi so gorsko pleme, ki se bavi s pastirstvom in v prostem času tudi z ropom. Včasih so hodili plenit in klat Armence, za kar so uživali še posebno naklonjenost turškega sultana. Ker so med svetovno vojno poklali skoro vse Armence, so pričeli po vojni klati in ropati preostale Turke. S tem pa ni bil nič kaj zadovoljen predsednik turške republike Kemal paša, proti kateremu imajo Kurdi še prav posebno velik srd zaradi tega, ker je odstavil njihovega zaščitnika vsemogočnega sultana v Carigradu. Pričel jim je vračati milo za drago in jih čisto po njihovem vzgledu klati, požigati njihova selišča in kar jih je po tem še ostalo, preseljevati sto in sto kilometrov daleč proč od njihovih rodnih bivališč. Na ta način se je vnela med Turki in Kurdi stalna vojna, ki stane Turke dosti denarja, Kurde pa mnogo krvi. Ker so uživali Kurdi tiho podporo Perzije, v kateri biva mnogo njihovih rojakov in Staroturkov, ki niso zadovoljni z naprednimi ukrepi Kemel paše, je ta naročil turški vojski, naj zasede del perzijskega ozemlja, kjer so imeli Kurdi svoja oporišča, in je skoro izzval na ta način vojno s Perzijo.

DOPISI

LAŠKO. 18. t. m. se je vršila redna seja mestnega zastopa. Pred prehodom na dnevni red je povzel besedo g. dr. Pernat ter v izbranih besedah izrekel v imenu odbora iskrene čestitke k imenovanju župana g. dr. Roša za banovinskega svetnika. Čestitkam se je odbor pridružil z živahnimi klici. — Sklenila se je uvesti trošarina na vinski mošt po 25 Din za hl. — Rešile so se nato številne prošnje za odpis in znižanje vodarine. — Za občinskega tajnika je bil imenovan g. Fran Jenko.

SEVCE PRI SV. JEDERTI. Občinska cesta, ki vodi od nas skozi Trnovo k Sv. Jederti, je v takem stanju, da je vsak vozni promet za nadalje nemogoč. Da bi bila kdaj toliko zanemarjena, ne pomnijo najstarejši tukajšnji prebivalci. Kanali so zasuti in so se prestavili na sredo ceste kljub temu, da ima občina nastavljenega cestarja. Pozivamo gerenta g. dr. Lovšina, da se za to cesto zanima, sicer se moramo obrniti na drugo mesto. Davkoplačevalci.

RAZVANJE. (S m r t n a k o s a.) V Razvanju pri Mariboru je umrl zadet od kapi posestnik in prvi občinski odbornik g. Peter Grašič, daleč na okrog znana osebnost, ki je bil zlasti zaradi svojega miroljubnega značaja ter izredne ustrežljivosti splošno priljubljen. Bolehal je že od lanskega leta, ko ga je prvič zadela kap. Pokojni Grašič je bil tudi soustanovitelj gasilnega društva v Razvanju in si je zlasti kot občinski odbornik pridobil znatnih zaslug. Bodi vrlemu možu ohranjen trajen spomin!

SV. JURIJ POD KUMOM. Prosim, g. urednik, za malo prostora v naši priljubljeni «Domovini», da povem kaka cesta je v naših hribih. Cesta od Sv. Jurija do Kolčanovega mlina je taka, da misli tujec, če gre po njej, da hodi po izsušenem potoku. Če hodiš ponoči po njej si v pravcati smrtni nevarnosti. Minuli teden se je pripetilo, da je vozil po nje avto iz Zagorja k Sv. Juriju. Tu je pripovedoval avtomobilist, da take ceste še ni videl. Kje so čestni odborniki in drugi možje, da bi se malo pobrigali za cesto, če ne zaradi domačinov, pa vsaj zaradi tujcev, da se ne bodo ti norčevali iz nas. — Letina bo srednja. Polj-

skih pridelkov bo za potrebo. Sadja sploh ni. Trta bo dobro obrodila.

NEGOVA. Ob mnogoštevilni udeležbi in velikem zanimanju domačega ljudstva je priredilo v nedeljo 10. t. m., Prvo tamburaško društvo od Sv. Antona v Slovenskih goricah uspelo zabavo z šaljivimi igrokazi «Laži-zdravnik in «Kakšen gospod, takšen sluga». Vsi igralci so tudi tekmovali med seboj v izvrstni igri, vzbujali med poslušalci salve smeha ter želi mnogo priznanja. Člani društva so spretno odsvirali več lepih komadov na svojih tamburicah, a g. Vladko Tušak je prisotne pozdravil z zelo lepim rodoljubnim govorom, na koncu katerega je nazdravil na srečo naše slavne narodne dinastije Karadjordjevičev.

PODKOREN. Dne 10. t. m. se je vršila pri nas blagoslovitev nove motorne brizgalne, katere so se udeležili domači gasilci ter gasilci iz Kranjske gore in iz Rateč. Kumovala je gospa Urša Šepičeva iz Clevelanda (Amerika). Na tem mestu ji lepa hvala! Prav tako lepa hvala vsem štirim družicam in vsem, ki so društvo počastili z obiskom. Ker je motorna brizgalna zelo potrebna za vas Podkoren, ki je vsa lesena in so hiše zelo skupaj zgrajene, so tudi domačini radi prišli k družstvu na pomoč. Hvala!

ROGAŠEVCI. V zadnjem času se je še bolj poživelo prosvetno delo v našem kraju. Tako se ustanavlja Sokol, ki je prepotraben iz narodnih kakor kulturnih ozirov posebno tu, ki smo tako blizu avstrijski kakor madžarski mejl. Zatorej se pozivajo po tem potu vsi narodno misleči ljudje, da pridejo na sestanek v nedeljo 31. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilno Raffel, kjer bo poročal

oba moža, ki sta spremljala hetmana v Karlovec, in nju so pozvali navzoči veljaki, da jim natančno poročata o vsej zadevi. Povedala sta vse, kar jima je bilo znano, in tudi omenila, da sta se podala na mokriški grad, kjer so ju pa čudno gledali, ko sta omenila, da se nahaja hetman v Mokricah. Slutila sta takoj nekaj posebnega, zato sta jo naglo ubrala na Ječmenišče, da obvestita o tem zadrugo in si preskrbita eventualno pomoč. Zaslišani so bili nato še vojščaki, ki so našli hetmana na gričku že mrtvega. Iz vsega tega so torej takoj skleпали, da ne more biti zavratni morilec nihče drugi kakor madžarski graščak Taky, oziroma njegovi pomočniki. Zedinili so se v tem, da se pošlje tožba proti Takyju cesarju, ki ga mora ostro kaznovati. Svojega sklepa pa nikakor niso hoteli razodeti zadrušanom, ker so se bali, da bi se šli Uskoki takoj maščevati nad Takyjem. Pustili so jih zaenkrat rajši v domnevi, da je to storila čarovnica iz Paganske jame.

Druga točka razgovora je bila volitev naslednika hetmanu. Ker je padel junaški praporščak Markušič v bojih s Turki v Bosni, ni imela zadruga zaenkrat nobenega pripravnega naslednika. Sklenili so torej, da priporočijo cesarju za imenovanje izvrstno izšolanega vojnika iz zadruge Petričevičev, Lovra Petričeviča. Do tega imenovanja pa naj bi prevzel vodstvo in poveljstvo nad trdnjavo junak Niko Milič iz Mrzlega polja. Sporočili so svoj sklep zbranim vojščakom, s katerim so bil slednji popolnoma zadovoljni.

Po skromni večerji so se podali veljaki zopet v sobo, kjer se je nahajal oder z mrtvim hetmanom, in prisluškovali dolgo v noč z guslani spremljano žalostno popevko, s katero je opeval stari junaštvo preminulega in žalost, ki je legla v srca zadrušanov.

Naslednje jutro se je vršil pogreb. Navadni krsti, katero so nosili starešine uskoških zadrug, je sledilo staro in mlado na pokopališče, ki se je nahajalo ne daleč od gradu poleg preproste kapelice. Zadnje poti svojega moža se vdova Ljubica ni mogla udeležiti, ker sta jo žalost in vročica tako strli, da bi ne mogla napraviti sama in brez opore niti koraka. Mali Pero je sledil v družbi enakostarih razposajencev v sprevedu in poslušal žalostne latinske pesmi, katere so prepevali menihi pred krsto. Tudi na pokopališču si ni mogel razlagati, čemu plakajo in tugujejo ljudje, ko vendar zagrinjajo v prst samo dolg lesen zaboj.

Ko je zopet prispel k bolniški postelji svoje matere, je z otroško naivnostjo opisoval materi nekatere podrobnosti pogreba, ki so se mu najbolj vtisnile v njegovo dušo.

Dober teden pozneje je zapustila vdova Ljubica bolniško postelj, a bila je še toliko slaba, da se je mogla premikati naprej le z oprijemanjem stolov in mize. Polagoma je zopet okrevala; toda bolezen, potrnost in žalost so jo zdelali v taki meri, da je bila bolj podobna skrajno jetični ženski kakor nekdanji lepotic. Lice je izgubilo barvo, se osušilo in bilo nagrbano; tudi izraz oči je dobil poseben in iztrapezen žar.

Njeno najljubše opravilo je bilo odslej posečanje groba svojega moža, kjer je po cele ure klečala in v gorečih molitvah prosila Spasitelja za blagor in mir pokojnikove duše.

Pri tem poslu je spremljala svojo mamico vestno njena hčerka Magda. Dočim se je zatopila njena mati v molitev, je pobirala Magda po travnikih in v gozdu cvetje, ga zvezala v kite in pokladala na svežo grudo svojega mrtvega eta.

III.

V votlini Paganske jame živeča starka je razbrala v svoji jasnovidnosti cel dogodek in si je jasno vtisnila v spomin podobo grbastega oskrbnika, ki je zahrbtno umoril hetmana. V svoji viziji pač ni mogla zaznati, kdo je tisti človek, še manj pa, kje se je vršil dogodek. Odločila se je torej, da se poda na izlet v okolico Karlovca, da najde skrivnostnega morilca. Kljub temu, da je nosila na svojem hrbtu že skoro osem križev, je bila še vedno dokaj krepka ženica. Že drugi dan njenega poizvedovanja v karlovški okolici je našla grbastega oskrbnika, katerega je spoznala takoj kot tistega, ki ga je videla v zamknjenju, ko je njen dvojnik iskal in videl ponovitev krvave borbe in zahrbtnega napada.

Želja po maščevanju je objela njeno dušo in ugotoviti je hotela poleg zahrbtnega napadalca tudi graščaka Takyja. Že drugi dan se je sešla s starim guslarjem, ki je bil edini izmed vseh Uskokov, ki ji je ohranil še svojo naklonjenost in prijateljstvo. Razodela mu je vse, kaj je videla v snu, oziroma v stanju jasnovidnosti, in da je tudi našla moža, ki je izvršil mačji zločin.

Dogovorila sta se, da pojmeta že naslednjo noč na Takyjevo pristavo in se polastita grbastega valpta in ga nato prineseta na mezu na Ječmenišče, nakar ga naj izroči guslar Uskokom, da ga sodijo po svojih zakonih.

Vse priprave so se izvršile po dobro preudarnem načrtu. Dočim sta skrila svojega mezga v temnem in gosto zaraščenem jarku, sta hitela oba kmalu po solnčnem vzhodu na pristavo. Stari guslar se je postavil pred vrata in pričel ob spremljanju na svoje gosli peti eno od tistih otožnih pesmi, katere so ljudje tako radi poslušali. Ni jima bilo treba dolgo čakati, da se je

Dravljje, kjer je ostal v neki gostilni tako dolgo, da so jo zaprl. Ker se mu ni dalo ponoči iti domov na Pržanji, kjer je imel svojo hišico, je šel spat kar na skedenj poleg gostilne. Zjutraj okrog 5. je hotel po lestvi splezati spet na tla, a mu je spodrsnilo. Nesrečnik je izgubil ravnotežje in strmoglavil kakih 5 m globoko na tla, kjer je obležal. Udaril je z glavo na betonska tla in si pretresel možgane. Gostilničar je ponosrečnica naložil na voz ter ga odpeljal v Ljubljano, da ga odda v bolnici. Že med prevozom pa je nesrečnemu Omejcu postalo ponovno slabo in je umrl. Po zdravniškem ogledu je voznik truplo odpeljal na pokojnikov dom. Tragična smrt priljubljene starčka je vzbudila v Dravljah in okolici splošno sočutje.

* **Zrtev nesreče** je postal 47letni posestnik Anton Rebolj iz Ponove vasi, na katerega se je zvrnil voz sena. Posestnik je dobil hude poškodbe, zlomilo mu je desno nogo pod kolonom in levo roko v rami.

* **Vlom.** Pred nekaj dnevi so neznani tatovi ponoči vdrli v trgovino g. Franca Kaca na Zgornji Bistrici. Odnesli so nekaj jestvin, špeciarijske blaga in 500 dinarjev gotovine.

* **Cigani so lovili kokošjega tatu.** Malo čudno se to sliši, ker je znano, da to človeško pleme ni baš nenaklonjeno kokošnjemu mesu. Pa se je dogodilo naslednje: Bila je noč in kokošji tat je obiskal v Gorenji vasi pri Stični posestnika M. K. ter mu odnesel 12 kokoši. Oglasil se je med potjo mimogrede tudi v vasi Polju pri posestniku I. S. ter mu istotako rekviriral 18 grebenov. Pot ga je vodila po stari, sedaj zapušteni cesti, ki vodi od Gorenje vasi proti Zagradcu. Ničesar hudega sluteč je krepko nosil na svojih ramenih 30 nemirno utripajočih kokošjih src. Prav v tistem času je pa taborila med Zagradcem in Kitnim vrhom na križišču stare in sedanje nove ceste eiganska družina, ki je zaslišala kokošje kokodanje. Naravno, da je to ciganom pognalo kri silneje po žilah. V mraku so zagledali možaka, nosečega obilno breme. Nosač pa, zapazivši se tako nepričakovano v obližju tuje družine, je odvrnil svoj tovor in jo ubral urnih krač po cesti. V trenutku so mu bili cigani za petami in ni trajalo dolgo, pa so ga imeli v rokah. Tam od Suhe Krajine jo je primahal posetit kokošje družinice. Prijavili so ga, okradenca sta pa dobila nazaj svoje blago. Pa so se potrkali cigani po svojih zagorelih prsih, češ: «Sedaj vidite, da ne kradejo samo cigani.»

* **Ponarejeni tisočaki.** Gornjeradgona orožniška postaja je zaupno zvedela, da ima posestnica Ana Kurnikova ponarejene tisočdinarske bankovce. Na podlagi teh zaupnih vesti se je izvršila pri Kurnikovih hišna in osebna preiskava, katere uspeh je bila najdba treh ponarejenih tisočakov.

* **Tatvina kolesa.** V Vurmatu pri Selnici ob Dravi je neznan zlikovec ukradel splavarju Rafaelu Krehu iz zaprte kleti njegovo kolo, za nameček pa še novo srajco, ker se je pri delu najbrž preveč spotil.

* **Vlom v poštni urad.** Eno zadnjih noči so neznani tatovi skušali vlomiti v poštni urad v Rimskih toplicah. Navrtali so že luknjo v zid, vendar svojega zločinskega posla niso dokončali. Bržkone so jih nehote pregnali kakšni ponočnjaki.

* **Usodni strel.** V Kunovi, blizu Negove pri Ivanjkovcih, se je odigrala krvava igra. 21letni posestnikov sin Anton Klobasa iz Kunove in 25letni Ludovik Matela, posestnikov sin iz Grčove pri Sv. Lenartu, sta se vračala domov iz vinoča, kjer sta proslavila Ludovikov god. Nenačdoma jima je zastavil pot neki neznanec in oddal na oba tri strele iz samokresa ter zadel Klobaso v trebuh, Matelo pa v prsi. Prvo pomoč je ranjencema nudil dr. Brunon Weixl, ki je takoj pozval mariborski reševalni oddelek, ki je oba odpeljal v bolnico v Maribor. Stanje obeh je zelo resno. Napadalca zasledujejo orožniki.

* **Aretirana tatova in vlomilca.** Na ljubljansko policijsko direkcijo sta bila privedena dva že dolgo iskana in zasledovana vlomilca in tatova,

ki sta se še nedavno udeleževala po Gorenjskem. Tam sta v okolici Jesenic in Radovljice vlamljala v razne kmetijske domove in gostilne. Bila sta zelo nasilna in sta celo dejansko napadala ljudi. Nasilna tatova, 22letni Medja Anton ter 19letni Rudolf Kožuh, sta, ko so jima postala tla prevročja, odhitela v Zagreb, kjer pa so ju kmalu zalotili in ju uklenjena privedli v Ljubljano.

* **Sirovo pretepaško bitko** so v soboto zvečer izzvali v gostilni pri Jančetu ob koncu Studenca pri Devici Mariji v Polju trije delavci, 25letni Ivan Čuk, 31letni Franc Drinski in 45letni Jože Krklec, vsi iz Predgrada blizu Brežic. Bili so že vsi trije vinjeni in je eden od njih razbil poln liter. Ko je gostilničarka ga. Ivana Dimnikova zahtevala za škodo povračilo, niso podivjani pijanci hoteli poravnati škode. Nastal je prepir, v katerega so se vmešali tudi drugi gostje. Med splošnim vpitjem so omenjeni trije delavci potegnili nože in ranili gostilničarko go. Dimnikovo. Nato so zabodli v trebuh zidarja Franca Brumerja, uslužbenega pri mojstru Juriju Ferencu. Brumerju je priskočil na pomoč 35letni delavec Matevž Škof, oženjen in oče treh otrok, po rodu iz Horjula. Nanj so navalili kakor zverine in mu prerezali nad kolonom žilo odvodnico, da je nesrečnik v nekaj trenutkih izkrvavel. Nato so nevarno ranili še 19letnega avtomehnika Josipa Šarca, uslužbenega pri tvrdki Fran Šuster v Ljubljani. Oba ranjenca so prepeljali v ljubljansko bolnico. Gostilniška soba in veža sta bili po pokolu krvavi kakor klavnica. Vevško orožništvo pod vodstvom narednika g. Sušnika se je takoj spravilo na lov za pobeglimi morilci. Neumornim zasledovalcem se je zjutraj posrečilo aretirati enega od pretepaške trojice, Ivana Čuka. Ostala dva je prijel narednik g. Frič, komandir orožniške postaje v Štepanji vasi, s pomočjo svojih orožnikov. Vevškim in štepanjevaškim orožnikom gre vse priznanje, da so tako hitro spravili pod ključ zločince, ki so dobili tukaj službo in kruh, hvaležnost pa vračajo z noži. Zaradi strašnega zločina je pri Devici Mariji v Polju razburjeno vse prebivalstvo.

* **Gospa, bodite dosledni in perite s pravim terpentinovim milom** Gazela. Sto tisoči gospodinje pere samo z Gazelo, — gotovo je, da bo dobro služilo tudi Vam.

* **Pri ljudeh z nerednim delovanjem srca** povzroči kozarec naravne «Franc Jožefove» grenčice, če jo popijete vsak dan zjutraj na tešče, lagodno, milo iztrebljenje črevesa. Zdravniki za srčne bolezni so prišli do rezultata, da učinkuje «Franc Jožefova» voda tudi pri težkih oblikah srčne hibe zanesljivo in brez vsake nepravilne. «Franc Jožefova» grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

* **Opozarjamo na današnji otvoritveni oglas** manufaktorne trgovine A. Zlender na Mestnem trgu 22.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

Poljansko gasilstvo, požari in druge vesti

Poljane, avgusta.

Čreme, ki nam je nagajalo skoro ves mesec julij in pol avgusta, se je ustalilo in izpremenilo v prav prijetno in poletno vročino. Prav kakor nalašč za košnjo in pospravo otave. V času deževja smo imeli celo tako velik naliv, da je naša pohlevna in prijetna Sora enkrat že prestopila bregove, a brez vsake posebne škode. Kapanje, nad katerim smo že za letoš obupali, se je zadnje tople dni zopet obnovilo. Da bi bila vsaj jesen lepa, kar bi nekako nadomestilo deževno poletje.

Naši gasilni društvi v Gorenji vasi in v Poljanah sta imeli vsakoletni poletni prireditvi, ki sta se obe dobro obnesli. Društvo v Gorenji vasi je ob enem praznovalo 30letnico obstoja. Obe društvi sta že večkrat dokazali, kako sta potrebni. Z najhujšim požarom sta imeli opravka pred skoro 30 leti, ko je gorela Gorenja vas. Od tedaj ni bilo, hvala Bogu, večjega požara v dolini.

Naj pri tej priliki malo orišemo zgodovino požarov še iz časov, ko organiziranega gasilstva pri nas še niso poznali. Na veliki petek 26. marca 1875. je bil na Volči silen požar. Trgovec g. Jamar, ki predeluje svojo hišo v Poljanah, je natelet na ploščo na peči z letnico 1746 in na ime Anton Guseil (Guzelj). Najbrž so to ali prejšnje leto pogorele Poljane. Stari ljudje so pripovedovali, da so Poljane v 18. stoletju dvakrat v prav kratkem presledku pogorele. Prvič torej okrog leta 1746., a drugič leta 1778., in to le leva ali cerkvena stran. Strašen je bil prvi požar. Po ustnem izročilu so zgoreli celo kozolci v Dolgih njivah. Seveda je bilo tedaj vse leseno in s slamo krita, tako tudi Čudetova hiša v Poljanah, kjer se je našla plošča. Ta kakor tudi več drugih hiš je bilo po požaru potem zidanih in mojster zidar ali kamnosek je uklesal v večni spomin na ta dogodek letnico in svoje ime v ploščo. Drugih pismenih izročil nimamo.

Seveda je tako strašen požar danes pri nas nemogoč. Lesenih hiš ni več in tudi slamnate strehe so že redke, ker se leto za letom zamenjujejo z opeko.

Edinega Italijana, ki je umrl pri nas med vojno ob koncu leta 1916. in bil pokopan na poljanskem pokopališču, so nam odpeljali. Da je pravi, so spoznali po koscih še ohranjene obleke. Odpeljal ga je s svojim avtomobilom neki italijanski vojaški duhovnik, ki zbira kosti umrlih italijanskih vojakov v naših krajih, da jih bodo pokopali v skupnem grobu v Ljubljani.

Zal, kosti naših fantov in mož, ki leže raztreseni po širnem svetu, ne moremo spraviti domov in niti ne povsod v skupne grobove. Pa jim skupimo pri vsaki župniji postaviti skromen spomenik z njihovimi imeni!

Na mejo v Radgono in Št. Ilj!

Maribor, avgusta.

Narodna in državna dolžnost nas vabi in poziva, da podpremo s svojo izdatno udeležbo v nedeljo 7. septembra sokolsko prireditev v Gornji Radgoni, v katere neposredni bližini, v mestu Radgoni, je bilo leta 1917. od Avstrijcev ustreljenih več vojakov Slovencev, ker so v svojem proročnem navdušenju klicali: «Živela Jugoslavija!» Enako nas kliče dolžnost 8. septembra v Št. Ilj na 20letnico otvoritve Slovenskega doma.

Pohiteti hočemo v Gornjo Radgono, na tla, poškopljena z mučeniško krvjo za našo državo, krepiti našo narodno in državno zavest ter ugled jugoslovenskega življa, naslednjega dne pa v Št. Ilj gledat lepe kraje, ki so pod nemškim pritiskom bivše Avstrije žilavo vztrajali in ostali zvesti svoji ljubi slovenski govoric.

Vabimo vsa naša obrambna, sokolska, pevška, stanovska, strokovna, sportna in druga dru-

Pomlajevanje.

Znano je, da nikako bogastvo ne more dati človeku one sreče, ki jo uživa v svoji mladosti v polnem zdravju, moči in aktivnosti. Toda na žalost ostane naš organizem zdrav, močan, sposoben za delo in aktivno življenje samo dotlej, dokler so njegove življenjske žleze zdrave. Slabe ali celo bolne žleze ne dovajajo več organizmu dragocenih fermentov in hormonov energije, zaradi česar krvotok in premena materije ne delujeta in v organizmu se nabirajo strupi (sečna kislina, urati i. dr.), ki so ravno glavni krivci vseh naših nadlog in naglega staranja. Na srečo so slavni znanstveniki: Braun, Sekar, Karno, Gilbert in drugi iznašli sredstvo, da se po dovajanju fiziološkega ekstrakta (kakor Kalefluida D. Kaleničenka) iz žlez mladih živali v bolni organizem človeka zopet vračajo izgubljeni zdravje, mladostna moč in aktivno življenje, t. j. organizem se enostavno pomlaja.

Kalefluid čisti kri, regulira krvotok in premeno materije; po izvršenem kurzu zdravljenja pnehajo: slabost, nervoznost, nagla utrujenost, bolečine, potrtnost in bivši bolnik uživa zopet vse radosti življenja mladih let.

Brezplačno pošljemo brošuro: «Pomlajenje in lečenje organizma». Naš naslov: Beograd, Kralja Milana 58, Miloš Marković.

Kalefluid se dobiva v vseh lekarnah in drogerijah.

štva ter mariborsko in podeželsko prebivalstvo, da se udeležé po možnosti v največjem številu 7. septembra sokolske prireditve v Gornji Radgoni, a 8. septembra slavnosti 20letnice otvoritve Slovenskega doma v Št. Ilju.

V izvršitev teh svojih rodoljubnih namenov priredimo v nedeljo 7. septembra izlet v avtobusih v Gornjo Radgono. Prijave sprejema Narodna odbrana vsak torek in petek od 18. do 19. ure v svoji pisarni v Narodnem domu. Odhod iz Maribora (izpred Narodnega doma) v nedeljo 7. septembra točno ob 12. uri, odhod iz Radgone istega dne v času od 20. do 21. ure. Voznina v avtobusu tja in nazaj 45 Din za osebo, na tovarnem avtu po 35 Din; drugih pristojbin ni. Najprejšnjim plačilnikom bodo prostori zagotovljeni.

Za ponedeljek 8. septembra je mestno mariborsko avtobusno podjetje naproseno, naj uvede tega dne vozni promet iz Maribora v Št. Ilj in nazaj. Za pešce lepa državna cesta (tri in pol ure hoda). Vlaki vozijo iz Maribora ob 6:20 in 13:30, nazaj v Maribor ob 20. uri.

Narodna društva.

Sokolstvo v konjiškem okraju

Oplotnica, avgusta.

Ker so Sokoli v konjiškem okraju po večini kmečkega ali delavskega stanu ter po takem naročniki ali vsaj čitatelji našega lista «Domovine», hočem podati ob priliki novostanovljenega Sokola v Zrečah skromno sliko sokolskega pokreta v našem okraju.

Že leta 1919. so se zbrali rodoljubi v Konjicah in Oplotnici ter osnovali v obeh krajih sokolski društvi. Iz skromnih razmer sta se v teku let s pridnim in vztrajnim delom dvignili in tako je lani oplotniški Sokol otvoril skromen, a vendar lasten sokolski dom, prvi v tem okraju. Obe društvi sta ramo ob rami bratsko delali ter delili srečo in nesrečo v težkih časih. «Bori se, ne kloni!» S tem geslom sta društvi vztrajali, dokler ni iz kraljevskega dvora prispel glas prvega našega Sokola, da je samo Sokolstvo poklicano vzgajati telesno in нравstveno naš jugoslovanski narod. Kakor elektrika je prešinil ta glas naš narod v konjiškem okraju. Seme je padlo na rodovitna tla.

Letos v juniju sta bili društvi pozvani v Loče, kamor sta priredili uspeli pohodni izlet in javno telovadbo z namenom, da se tam osnuje sokolska edinica. Kolikor mi je znano, so tla za delo dobra, samo sokolske volje do dela pri poklicanih manjka. Celó v Št. Jerneju bi radi fantje imeli sokolsko četo. Zgenite se, še je čas, da zamujeno popravite!

Dne 6. julija se je ustanovila sokolska četa za občini Grušovje in Tepanje. Do sedaj so samo fantje iz Pobrež in Dobriške vasi pri tej čet. Kje so Tepaničani?

Lepega dne sem dobil obvestilo br. Gajška iz Konjic, da se snuje samostojno sokolsko društvo v Zrečah ter da se bo vršil 27. julija propagandni izlet z nastopom kakor v Ločah. Veselo dirnenj sem hitel zvečer v telovadnico pripravljat članstvo na ta izlet, ki se je vršil prejšnjo nedeljo ob priliki ustanovitve. Veselo smo korakali z neizogibnim harmonikarjem, kakor na svatbo, čez goro, veselo vriskajoči. Šli smo na krst ob Dravinji, na krst najmlajšega brata, Sokol v Zrečah. In kakor je brat notar Jereb rekel, nismo našli tam malega otroka, ampak že krepkega fanta, saj šteje društvo 84 članov. Staroslavne narodne zveške hiše so nam pa porok, da se bo Sokolstvo v Zrečah razširilo do zadnje kočve v temnozelenih pohorskih gozdih.

Še nismo odšli iz Zreč, že sem slišal, da bi nas radi videli v Stranicaх ter še dalje gori v Vitanja. Dá, tudi tja pojdemo, samo ustanovite na trdni podlagi sokolske kmečke čete ali pa, kjer je kraj večji, sokolsko društvo.

Pozivam vse pristojne in za to poklicane, da pričnejo po všem okraju, kjer je to mo-

goče, z ustanavljanjem sokolskih edinic. Za zgled naj vam bo pohorsko naselje Tinje, kjer vežba brat učitelj Tomažič 25 pohorskih fantov. Z resnim delom lahko dosežemo, da privedimo prihodnje leto prvi zlet novega petega dravinjskega sokolskega okrožja v mariborski župi.

J. H.

ZENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Buča s smetano. Bučo operi in olupiš, jo razreži in iztrebi, nato jo zribaj na strgalniku kakor kisle repo, posoli in zmešaj. V kozi pripravi iz dveh žlic moke in dobre žlice masti bolj temno prežganje z malo drobno zrezane čebule. Ko je prežganje gotovo, otisni dobro nasoljeno bučo in jo deni na prežganje, potem pa prilij takoj tri žlice kisa, dodaj žličko sladke paprike in večkrat dobro premešaj, da se jed ne prismoči. Vode ne prilivaj. Tako naj buča prav počasi vre eno uro. Nato prideni osminko litra kisle smetane in drobno sesekljane zelenega peteršilja. Ko je vrelo še pet minut, je jed gotova in jo daš kot prikuho h govejemu mesu s krompirjem na mizo.

Korenček v smetani. Mlad korenček operi in ostrgaj in ga razreži na ne predebele ploščice. Razbeli dobro žlico masti, dodaj 2 žlički sladkorja in ko sladkor malo porumeni, daj noter narezani korenček, ga malo prepraži in potem zalij s čašo vode. Nato kozo pokrij in kuhaj počasi približno tri četrt ure. Pazi pa, da se ne prismoči, zato večkrat nalahko premešaj in če je treba, še malo zalij z vodo. Ko je jed postala rjavkasta, prideni tri žlice kisle smetane. Ko prekuha, je gotovo. Daš lahko kot prikuho h govejemu mesu skupaj s pečenim krompirjem.

Praktični nasveti

Madeže od črnila odstraniš iz perila z limono. Nadrgni madeže dobro z limono, nato jih izperi v vodi.

Snaženje železnih postelj. Zelezne in prepleskane postelje, ki so izgubile že barvo in so morda tudi že umazane, očistiš, če jih namažeš prav tenko s firnežem. To napraviš najbolje s čopičem. Tako namazano pustiš kaki dve uri, nato pa dobro zbrišiš s čisto platneno krpo in vdručiš še z volneno krpo. Postelja se bo videla kakor na novo prepleskana.

Vsako tenko balgo, kakor šifon, platno laže prikrojiš, ako ga pripneš na tenak papir in potem režeš.

Likalnik moraš večkrat oprati v vodi, kateri si dodala sode. Ker le s snažnim in gladkim likalnikom lepo in lahko likaš.

Listnica uredništva

Zgornje Selee. Kolikor nam je znano, velja zakon, ki ne dela izjeme, za oba.

Račna. Morda se je kaj izgubilo. Pišite šal Cvetkovi. Kljub prevzemu odgovornosti je zadeva nevarna. Tiskovni zakon ne pozna šale.

ZANIMIVOSTI

× Najdba trupla pred 33 leti ponesrečenega polarnega raziskovalca. Te dni je bila pojasnjena usoda švedskega polarnega raziskovalca dr. Salomona Andreeja, ki je bila 33 let zavita v skrivnostno temo. Dr. Salomon Andree se je leta 1897. vzdignil z dvema tovarišema v balonu na Spitzbergh in odplul v smeri proti severnemu tečaju. Od tedaj ga ni nikdo več videl. Norveška znanstvena ekspedicijska, ki raziskuje kraje v Severnem morju, je sedaj našla njegovo truplo, pokrito s tenko skorjo ledu. Truplo je zelo dobro ohranjeno ter so celo našli v njegovem žepu še razne ponesrečenčeve beležke.

× Zdravilno učinkovanje strele. Streló, ki so jo imeli naši predniki za izliv božje jeze, se boji pač tudi moderen človek. Ni pa strela vedno smrtonosna. Zgodili so se celo že primeri, da je strela učinkovala kot zdravilo. V angleškem strokovnem zdravniškem listu pripoveduje dr. Robert Morris o izrednih primerih, ko je strela blagodejno vplivala na dotičnega, v katerega je udarila. Med drugim pripoveduje dr. Morris o možu, ki je imel obrazne mišice ohromele tako, da ni mogel premikati ustnic, niti za'isniti oči. Nekega dne je udarila vanj strela in mož je bil takoj zdrav. V Krakovu je imel neki mladenič hromo desno nogo in koleno leve noge se mu je bilo v sklepih že posušilo. Ker se je pa bal zdravniškega noža, je vlačil za seboj nogi, čeprav ni imel posebne koristi ne od ene ne od druge. Nekoč se je peljal s polja domov med silno nevihto in strela je udarila v voz ter mu odbila obe nogi tako gladko, kakor ju ne bi mogel odrezati noben zdravnik. Mož je dobil proteze in kmalu je hodil bolje, kakor ko je imel še obe nogi. Neka zamorka je imela neozdravljivo slabokrvnost in strela jo je popolnoma izzdavila. Neki glušec je zopet slišal, čim ga je oplazila strela. Strela pa učinkuje tudi pomlajevalno. V neko starejšo žensko je udarila strela in ko se je ženska zdramila iz nezavesti, se ji je zdelo, da je najmanj za 10 let mlajša. Pozneje je imela še otroke, čeprav je bila že v letih, ko ženska ne more postati mati.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Oporoka.

Kiš je na smrtni postelji: Pa pokliče oskrbnico otroškega doma. Leži globoko pogreznjen v blazinah in pravi: «Milostljiva gospa, jaz bi rad vse, kar premorem, zapustil otroškemu domu!» «Zelo razveseljivo! Zelo ljubeznivo!» se pomakne stara dama bliže. «Kaj pa zapuščate?» «Enajst otrok, milostljiva gospa!»

Presneti osel.

Otroci so na vasi dražili osla. Ko se je prikazal gospodar, se je vsem posrečilo zbežati, le mali Gašperček ni mogel uteči. Zato je bil deležen zaušnic samo on.

Gašperček je nato ves v solzah tekel v šolo ter srečal na stopnicah učitelja, ki mu je, čim je zvedel za povod bega, dal še eno zaušnico.

Ko je Gašperček prišel na vrh stopnic, je nalletel še na nadučitelja, ki ga je spraševal, zakaj se joče.

«Gospod učitelj me je udaril,» je tožil Gašperček, «a jaz presnetemu oslu nisem storil ničesar...»

Skrivnosten nos.

Stric Matija je napovedal Motovilčevim svoj poset. Ker je stric zaradi neke nosne bolezni izgubil del nosu, je prosila Motovilčevka svoje otroke, naj nikar ne govore o stričevem nosu.

Matija je prispel, radovedni otroci so ga obkročili in seveda opazovali stričev nos, središče vsega zanimanja.

Dobremu stricu to ne prija in zato vpraša: «No, otroci, kaj se ne morete nagledati mojega nosu?»

«Mama nam je strogo zabranila,» odgovarja Janezek, «govoriti o tvojem nosu — sicer pa ga sploh nimaš...»

Otroška pamet.

«Mamica,» govori Rozika, «ti si dobila dva siva lasú!»

«To je od tega,» odgovarja mamica, «ker si tako hudobna deklica.»

«Čuješ, mamica,» odvrne Rozika, «kako strašno hudobna si morala biti šele ti proti naši stari mami, ki je vsa siva...»

Proti vedeževalki.

Vedeževalka prerokuje dekletu iz kart: «Do 30. leta boš v zakonu zelo srečna.»

Dekle: «Kaj pa potem?»

Vedeževalka: «Potem boš pa že itak privajena...»

Lep razvoj.

Mož: «Neumen osel sem bil, ko sem te poročil!»
 Žena: «Ali si še sedaj osel?»
 Mož: «No, veš kaj...»
 Žena: «Potem se mi pa zahvali, da sem tako ugodno vplivala na tvoj razvoj.»

Izvrstna slika.

Dijakinja: «Gospod profesor, ali se mi je dobro posrečila slika moje mame?»
 Profesor: «Tako dobro, gospodična, da je vaš oče takoj skrnil cigaro za hrbet, ko je videl sliko...»

Osleparjen.

Mamica kara Tinčka, ker je pretepel sestrico Lojzko.
 «Saj je zaslužila,» se huduje Tinček, «ker me je osleparila.»
 «Osleparila? Kako?»
 «Midva sva se igrala Adama in Evo, pa bi me morala zapeljati z jabolkom. Lojzka pa me ni zapeljala, ampak je jabolko sama pojedla...»

Ženitna ponudba.

Premožen mladenič poroči dekle, ki ima posestvo. — Ponudbe pod «Dom» na upravo «Domovine». Tajnost zagamčena. 382

Trgovskega vajenca

poštenih staršev, ki ima res veselje do trgovine, sprejem v manufakturno trgovino. Ponudbe na upravo «Domovine» pod «Poštena». 381

Krojači, šivilje, nešivilje, pletilje!

Ako hočete v jeseni delati z modernimi kroji, udeležite se krojne tečaja, ki se prične 9. septembra. Poučevali se bodo najnovejši jesenski kroji in modeli, tako da boste jeseni lahko nastopili službo, ali samostojno delali. Revnejšim znižano. Krojno učilišče, Ljubljana, Stari trg 19. 380

Vsa PLESKARSKA, LIČARSKA in SLIKARSKA DELA izvršuje najsolidnejše in po nizki ceni **ANGELO JELČIČ** pleskar in ličar Ljubljana VII, Celovška cesta št. 65. Sprejema tudi vsa v to stroko spadajoča dela.

Prima gonilna jermena in vse mlinsko-tehnične potrebščine vedno v zalogi pri tvrdki **CADEZ & BRČAR**, Ljubljana, Kolodvorska ulica 35

DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički od najpreprostejšega do najfinejšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Sivalni stroji, motorji, pnevmatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco. «TRIBUNA» F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta šte. 4.

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu. Oglasni oddelk «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. Telefon št. 3492.

Načrte in proračune

za gradbe izvršuje Tehnični biro «Tehna», Ljubljana, Mestni trg št. 25/l. — Zahtevajte poset inženjerja-arhitekta. 355

Iščemo prodajalce

po deželi za posnemalnike, brzoparilnike, pletilne stroje, kolesa itd. (tudi za postranski zaslužek). «Tehna», družba, Ljubljana, Mestni trg št. 25/l. 354

Kovaškega učenca

ki se je že nekaj časa učil kovaštva, sprejem. Ivan Steblovnik, kovaški mojster v Smartnem ob Paki. 368

Prodajam gramofon

z 22 različnimi ploščami, ki so skoro nove, ali ga tudi zamenjam za dobro moško kolo. Ponudbe na oglasni oddelk «Domovine». 359

Kovači!

Najboljši trdi in mehki koks in kovaški premog Varni družba «Ilirija», Ljubljana, Dunajska cesta št. 46, telefon št. 2820. 30

Čebelarji!

Kupim vsako množino prvovrstnega cvetličnega medu. Pošljite vzorce z najnižjo ceno na naslov: Julij Zupan, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 35. 376

Kovaškega vajenca

iščem. Stanovanje in hrana pri mojstru Alojzu Prelogu, kovaču v Veržeju-Križevcih pri Ljubljani. 379

Šoferska šola

Gojko Pipenbacher, Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 12. — Specialni učni avtomobil. 359

Gospa, Vi veste, da ta znak

jamči za prvovrstno kvaliteto. Zato zahtevajte pri svojem trgovcu le pravo

terpentinovo milo **GAZELA** 288

Naznanilo.

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da bom otvoril dne 30. avgusta t. l.

v Žirih, nasproti farne cerkve trgovino modnega, manufakturnega in galanterijskega blaga

Zagotavljam, da se bom potrudil v vsakem pogledu zadovoljiti cenjeno občinstvo in mu solidno postregel z najboljšim blagom po najnižjih cenah, ter se najvljudneje priporočam z odličnim spoštovanjem

Ivan Romih

POZOR! Cenjenemu občinstvu se priporoča za vsa tapetna in dekorativna dela po nizki ceni

IGNACIJ NAROBE

tapetnik in dekorater

Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 16 (pri Levu).

Naznanjamo, da otvori 1. septembra t. l. tvrdka

LJUBLJANA
Mestni trg 22

A. ŽLENDER

LJUBLJANA
Mestni trg 22

NOVO MANUFAKTURNO TRGOVINO

ter priporoča za bližajočo se sezijo v veliki izbiri in po izredno nizkih cenah:

različno moško sukno in kamgarn, žensko volneno blago za obleke in plašče, svilo, pliš, perilni baržun, modni in perilni barhent, šifone in kretone za žensko in posteljno perilo znamenite tvrdke SCHROLL in drugo belo tkanino, cefirje za moško perilo, gradl za žimnice, posteljne garniture in odeje, raznovrstno podlogo za krojače in šivilje i. t. d.

Geslo tvrdke bo: DOBRO BLAGO, MAJHEN DOBIČEK IN VELIK PROMET!

Zahtevajte cenik gratis in franko.

Birmanske ure za dečke od Din 44.— naprej.

H. SUTTNER, Ljubljana 5

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Birmanske zapetne ure, srebrna od Din 152.— naprej.
Birmanske zapetne ure, 14 Karat zlata, od Din 296.— naprej.

SREBRNE VRATNE VERIZICE (Colliers) od Din 20.— naprej. ZLATNE VRATNE VERIZICE (Colliers) od Din 85.— naprej.

Liublanski ve'esejem

31. avgusta — 15. septembra 1930.

Velika gospodarska in kulturna razstava

Šumarstvo, lovstvo, lesna industrija in obrt

Stroji in orodje za obdelovanje lesa

Prva državna razstava lovskih psov 31. avgusta 1930

Misijonska etnološka razstava

Pohišstvo

Higijenska razstava

Industrijski in obrtni izdelki i. t. d.

Ogromna razstava obsega 40.000 m³ prostora 8. septembra 1930 nagradno tekmovanje slovenskih harmonikarjev

Na železnicah polovična voznina

Legitimacija Din 30.—

Dobe se pri bankah, biljetarnah tujsko-prometnih ustanov, trgovskih in strokovnih organizacijah ter vseh večjih postajnih blagajnah Dravske banovine

Glasba osrečuje . . .

če jo slišite, prav posebno pa, če se sami z njo bavite! Ni treba, da je Vaš dom brez godbe! Stopite z nami v stik in si izberite primeren poceni instrument. Zahtevajte neobvezno ponudbo in

brezplačni veliki katalog!

Dobavimo Vam direktno iz tovarne v Nemčiji, odnosno prodajne podružnice v Mariboru.

Pišite takoj na naslov:

MEINEL & HEROLD MARIBOR št. 104-B

Otvoritveno naznanilo.

Čenjenim prebivalcem Dolenjske naznanjam, da otvorim začetkom meseca septembra lastni zobni a sije v Trebnjem v hiši g. Tomica. P. n. občinstvu se najtopleje priporočam. Cene zmerne! Delo solidno!

Ivo Kordan, koncesionirani zobnik, Trebnje na Dolenjskem.

KAJENJE JE STRUP!

Vsakdo se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega kajenja z našimi EX-tabletami. Po 14 dneh je prenehal kaditi najstrastnejši kadilec, ako je uporabljal 3krat na dan EX-tablete. So popolnoma neškodljive! I ovoj stane 30 Din in poština. Popolna kura 5 ovojev 145 Din franko. Razpošilja po povzetju: „AURORA“ Sekt. 59. Novi Sad, Zel' učnička ul. br. 38.

Klobuke

jesenske novosti v najmodernejših oblikah in barvah ter razne sportne klobuke in čepice nudi v veliki izbiri 385

specijalna trgovina klobukov **MIRKO BOGATAJ, klobučar, prej POK Ljubljana, Stari trg št. 14.**

Cene zmerne! Solidna postrežba! Sprejemajo se klobuki v popravilo.

Ako želite, da ostanejo Vaša gospodarska poslopja z ostalim vred dobro prebarvana, morate nabavljati barve, pokost (firne!), lake in druge tem slične redmete edino pri

DRAGU FRANZU V LJUBLJANI, Stari trg št. 24 295

Postrežba točna. Cene solidne!

Zahtevajte brezplačni CENIK

14 dni na poskušnjo, ako ne ugaja se vrne denar

Elegantna

plitka, dobra in cenena ura

Din 99.—

zletno jamstvo.

Enaka ura v boljši izdelavi

Din 120.—

zletno jamstvo. 243

R. Kiffmann, Maribor 143-c

Razpošilja se le proti povzetju.

Kovači!

Najcenejši koks 100 kg . . . Din 85.—.

Pri večjem naročilu popust!

LJUBLJANSKA MESTNA PLINARNA.

Najuspešnejše sredstvo za rejo domače živine je brezdvomno

MASTIN

ki pospešuje rast, odebelitev in omastitev domače posebno klavne živine. Jasen dokaz neprecenljive vrednosti Mastina so brezštevilna zahvalna pisma.

Cena: 5 škatel 46 Din, 10 škatel 80 Din.

LEKARNA TRNKOCZY (Zraven rotovža), Ljubljana 66.

Obvestilo.

Čenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da bom otvoril dne 1. septembra t. l.

v Celju, Gosposka ulica št. 2, trgovino modnega in manufakturnega blaga.

Zagotavljam, da se bom trudil, v vsakem pogledu zadovoljiti cenjeno občinstvo in ga solidno postrezati z najboljšim blagom po najnižjih cenah, ter se najvljudneje priporočam

z odličnim spoštovanjem **Anton Brumec.**